CO KAŻDY WIEDZIEĆ POWINIEN

O ZASADACH OBROTU OBLIGACJAMI POŻYCZKI NARODOWEJ

WYDAWNICTWO MIESIĘCZNIKA „BANK"
WARSZAWA 1934

BANK

MIESIĘCZNIK
POŚWIĘCONY BANKOWOŚCI I
ZAGADNIENIOM FINANSOWYM

ADRES REDAKCJI
I ADMINISTRACJI:

WARSZAWA
NOWY ŚWIAT 7 m. 39

KONTO P. K. O. 2.777.

ZAWIERA:

artykuły, sprawozdania, kronikę, przegląd bibljografji i prasy z zakresu pieniężnictwa i kredytu, organizacji i techniki bankowej.

PODAJE:

systematyczny przegląd i oświetlenie wszystkich wydarzeń i zagadnień, mających związek z bankowością i rynkiem pieniężno - kapitałowym w Polsce i zagranicą.

Prenumerata roczna wynosi 18 zł., półroczna 9 zł. Numer pojedyńczy zł. 1,50. Dla pracowników bankowych prenumerata roczna 12 zł. półroczna 6 zł.

CO KAŻDY WIEDZIEĆ POWINIEN O ZASADACH OBROTU OBLIGACJAMI POŻYCZKI NARODOWEJ

WYDAWNICTWO MIESIĘCZNIKA „BANK"
WARSZAWA 1934

Drukarnia Techniczna Sp. Akc. Warszawa, Czackiego 3-5, tel. 614-67 i 277-98

OD REDAKCJI.

Celem naszego wydawnictwa jest zaznajomienie poszczególnych posiadaczy obligacyj Pożyczki Narodowej, jak również instytucyj, zainteresowanych Pożyczką z zasadami, dotyczącemi wypuszczenia, obrotu, zastawu, i przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej.

W 4 działach niniejszej broszury zostały umieszczone wszystkie wydane w związku z Pożyczką Narodową rozporządzenia oraz ważniejsze zarządzenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej, do których opracowane zostały możliwie szczegółowe komentarze i wyjaśnienia.

Dział I broszury obejmuje rozporządzenia, normujące wypuszczenie Pożyczki Narodowej.

W Dziale II mieszczą się zasady wydawania obligacyj oraz przepisy w sprawie dopuszczalnych zmian osób subskrybentów i o pełnomocnikach do odbioru obligacyj.

Dział III zawiera zaopatrzone komentarzami przepisy o zasadach obrotu i prawa zastawu obligacyj.

Dział IV mówi o zasadach przelewu obligacyj i o postępowaniu w razie utraty obligacyj.

W ten sposób ujęty został w broszurze całokształt zagadnień, związanych z Pożyczką Narodową, co umożliwi szerokim rzeszom subskrybentów zaznajomienie się z ich uprawnieniami jako właścicieli obligacyj.

Niska cena broszury umożliwi jej nabycie każdemu subskrybentowi Pożyczki Narodowej.

KOMITET REDAKCYJNY.

Warszawa, w sierpniu 1934 r.

PRZEDMOWA.

Pożyczkę Narodową w kwocie około 350 miljonów zł. dało Państwu półtora miljona obywateli.

Na ten olbrzymi zespół subskrybentów złożyły się wszystkie warstwy naszego społeczeństwa: pracownicy państwowi, samorządowi i prywatni, przemysłowcy i robotnicy, kupcy i rzemieślnicy, duchowieństwo, emeryci i inwalidzi, wolne zawody, rolnicy, młodzież szkół wyższych, średnich, powszechnych i dzieci.

W ten sposób Pożyczka Narodowa stała się u nas najbardziej rozpowszechnionym i popularnym papierem wartościowym.

Część subskrybentów otrzymała już obligacje, reszta — otrzyma je w niedługim czasie.

Dla większości subskrybentów, w szczególności zaś dla pracowników fizycznych i umysłowych, wpłata subskrybowanej kwoty była połączona z wielkim wysiłkiem finansowym, przeważnie kosztem dotkliwej redukcji ich szczupłych budżetów.

Tembardziej posiadane przez nich obligacje, stanowiące najczęściej jedyne oszczędności, nie mogą ulec jakiemukolwiek przewartościowaniu ze szkodą subskrybentów. Nie wolno do tego dopuścić ze względu na interes i powagę kredytu państwowego, jak również z uwagi na konieczność obrony mienia samych subskrybentów, którzy spełnili swój obowiązek obywatelski w najszerszem i najszlachetniejszem tego słowa znaczeniu.

Obligacje Pożyczki Narodowej wyrażone w złotych w złocie i przynoszące 6% w stosunku rocznym są niewątpliwie bar-

dzo korzystną lokatą oszczędności, dlatego też Państwo ma prawo obecnie wymagać, aby wszyscy subskrybenci utrzymali w swych rękach nabyte obligacje, spełniając do końca przyjęte na siebie zobowiązanie, udzielenia Państwu pożyczki na okres 10-letni.

Należy się jednak liczyć z tem, że warunki życiowe uniemożliwią niektórym subskrybentom utrzymanie w swem posiadaniu obligacyj Pożyczki w ciągu 10-ciu lat, t. j. do czasu ich wykupu przez Skarb Państwa.

Powstaje tu tak ważne dla tych subskrybentów pytanie jak upłynnić posiadane obligacje? Obligacje są imienne i zgodnie z obowiązującemi przepisami nie mogą być odstępowane bez zezwolenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej. Nie przewiduje się również przez dłuższy jeszcze okres czasu dopuszczenie obligacyj do obrotów giełdowych, wobec czego nie będą one miały oficjalnie ustalonego kursu i mogą się znaleść osoby, które, wykorzystując sytuację, zechcą skupować większe ilości obligacyj bez zezwolenia Komisarza Generalnego po kursie przynoszącym straty dla posiadaczy. Chodzi tu w pierwszym rzędzie o słabszych ekonomicznie subskrybentów, którzy posiadają niewielkie stosunkowo kwoty w obligacjach pożyczki (do 300 zł.). W zrozumieniu konieczności ochrony tych subskrybentów przed utratą części, złożonych na pożyczkę, oszczędności, odnośne rozporządzenia Ministra Skarbu umożliwiają im pokrycie niektórych zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej **po kursie nominalnym lub emisyjnym,** dając możność korzystnego i racjonalnego zużytkowania posiadanych obligacyj, dzięki czemu kwoty przeznaczone na spłatę zobowiązań, będą mogły być wykorzystane na pokrycie niezbędnych wydatków bieżących.

Wchodzą tu w grę również szczegółowe przepisy, ustalające możność opłacania wkładek ubezpieczeniowych obligacjami Pożyczki Narodowej, przyczem przepisy te zawierają szereg postanowień mających na celu zapewnienie ubezpieczonemu możliwie korzystnych warunków.

W ciężkich wypadkach losowych, jak całkowitej utraty środków egzystencji, klęsk żywiołowych i t. p. umożliwionem będzie

dla poszczególnego subskrybenta uzyskanie zezwolenia na zastaw lub sprzedaż obligacyj, które tą drogą staną się celową i rzetelnie oprocentowaną rezerwą.

Wspomniane rozporządzenia po za przepisami, które mają na celu ochronę interesów drobnych subskrybentów, regulują również kwestje większych operacyj obligacjami Pożyczki.

Dla zabezpieczenia dostatecznej płynności instytucjom kredytowym, które przyjmować będą spłaty wierzytelności w obligacjach Pożyczki Narodowej, przewidzianą została możność lombardowania otrzymanych przez nie w tej drodze obligacyj według stopy 60 za 100.

Obligacjami Pożyczki Narodowej może być spłacony podatek spadkowy według ich wartości nominalnej. Będą one również przyjmowane jako wadja i kaucje według wysokiej stopy 75 za 100, co ma niewątpliwie bardzo duże znaczenie dla przemysłu i handlu.

Broszura niniejsza zawiera zbiór rozporządzeń Ministra Skarbu oraz zarządzeń i okólników Komisarza Generalnego w sprawie Pożyczki Narodowej.

Z powyższych względów byłoby rzeczą bardzo pożądaną, aby zarówno ogół subskrybentów jak i wszystkie instytucje finansowe i organizacje, mające do czynienia z operacjami Pożyczką Narodową, za pośrednictwem tej broszury zapoznały się jak najdokładniej z całokształtem przepisów i norm prawnych, dotyczących obrotu obligacjami Pożyczki Narodowej.

Poszczególni subskrybenci oraz ewentualnie nowi posiadacze papierów Pożyczki Narodowej znajdą w tej broszurze szereg właściwych wyjaśnień i wskazań, które uchronią ich od poniesienia strat przy obrocie obligacjami Pożyczki Narodowej.

(—) Anatol Minkowski

Komisarz Generalny
Pożyczki Narodowej.

DZIAŁ I.

PRZEPISY DOTYCZĄCE WYPUSZCZENIA POŻYCZKI NARODOWEJ.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej.

(Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 503).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia 6% pożyczki wewnętrznej w nominalnej wysokości 120.000.000 złotych w złocie w obligacjach imiennych.

Art. 2. Cena sprzedażna obligacyj 6% pożyczki wewnętrznej nie może być niższa, niż zł. 90 za 100.

Art. 3. 6% pożyczka wewnętrzna podlega jednorazowemu wykupowi po upływie lat 10 od daty jej wypuszczenia. Minister Skarbu może zarządzić przedterminowy, całkowity lub częściowy wykup pożyczki po upływie lat 3 od daty jej wypuszczenia.

Art. 4. Odsetki od obligacyj 6% pożyczki wewnętrznej płatne będą w stosunku 6 od sta rocznie zdołu w dniu 2 stycznia i 1 lipca każdego roku za zwrotem kuponów.

Art. 5. Kapitał i odsetki 6% pożyczki wewnętrznej zabezpiecza się całym ruchomym i nieruchomym majątkiem Państwa.

Art. 6. Wypłata kapitału oraz odsetek nastąpi w złotych według równowartości złotego w złocie, ustalonej na zasadzie

art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855).

Wypłata kapitału i odsetek odbywać się będzie bez żadnych ograniczeń i potrąceń w instytucjach wskazanych przez Ministra Skarbu.

Art. 7. Obligacje 6% pożyczki wewnętrznej przyjmowane będą według ich wartości imiennej przez wszystkie kasy urzędów skarbowych na spłatę należności z tytułu podatku od spadków i darowizn.

Art. 8. Obligacje 6% pożyczki wewnętrznej oraz przychody z tych obligacyj zwolnione są od wszelkich podatków i danin państwowych oraz samorządowych.

Art. 9. Obligacje i kupony 6% pożyczki wewnętrznej nie ulegają żadnemu zajęciu, nie wyłączając zajęcia z tytułu należności publiczno-prawnych.

Art. 10. Obligacje 6% pożyczki wewnętrznej mają wszelkie prawa papierów pupilarnych i mogą być używane do lokowania kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jako też kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacyj publicznych, kaucyj cywilnych i wojskowych oraz depozytów.

Art. 11. Obligacje 6% pożyczki wewnętrznej, nie przedstawione do zapłaty w przeciągu lat 30 od dnia ich płatności, ulegają przedawnieniu.

Nie przedstawione do zapłaty kupony od 6% pożyczki wewnętrznej ulegają przedawieniu z upływem lat 5 od dnia ich płatności.

Art. 12. Upoważnia się Ministra Skarbu do pokrywania kosztów, związanych z emisją 6% pożyczki wewnętrznej, z wpływów uzyskanych ze sprzedaży tej pożyczki.

Art. 13. Wszystkie inne warunki 6% pożyczki wewnętrznej, a w szczególności: termin otwarcia subskrypcji, cenę sprzedażną, sposób i warunki dokonywania wpłat należności za obligacje oraz termin wydania obligacyj subskrybentom, termin dopuszczenia obligacyj na giełdę, określenie warunków cesji i tranzakcyj obligacjami — ustala Minister Skarbu.

Art. 14. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 7 września 1933 r.

o wypuszczeniu 6% pożyczki wewnętrznej.

(Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 507).

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z dniem 28 września 1933 r. zostaje otwarta subskrypcja na 6% pożyczkę wewnętrzną, zwaną w dalszym ciągu 6% Pożyczką Narodową. Subskrypcję przyjmować będą: Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Pocztowa Kasa Oszczędności, kasy urzędów skarbowych oraz inne instytucje, upoważnione do tego przez Ministra Skarbu.

§ 1. Cenę sprzedażną obligacyj 6% Pożyczki Narodowej ustala się na 96 złotych za 100.

§ 3. Obligacje 6% Pożyczki Narodowej wypuszczone będą w odcinkach wartości po 50, 100, 500 i 1.000 złotych.

§ 4. Obligacje zaopatrzone będą w 20 kuponów półrocznych, z których pierwszy płatny będzie w dniu 1 lipca 1934 r., ostatni zaś 2 stycznia 1944 roku.

§ 5. Należność za subskrybowane obligacje rozkłada się na 6 równych rat, z których pierwsza winna być wpłacona przy subskrypcji; następne raty winny być wpłacone w listopadzie i grudniu 1933 r. oraz w styczniu, lutym i marcu 1934 r., najpóźniej piątego dnia każdego miesiąca.

O ile subskrybent wpłaci wcześniej całość, lub część należności, otrzymuje bonifikację w wysokości ½% miesięcznie od wpłaconych przedterminowo sum.

§ 6. Osoby fizyczne i prawne, posiadające należności od Skarbu Państwa z jakichkolwiek tytułów, mają prawo żądania spłaty tych należności w obligacjach 6% Pożyczki Narodowej według ich ceny sprzedażnej z uwzględnieniem bonifikat, przewidzianych w ust. 2 § 5 dla wpłacających całą należność za obligacje zgóry.

§ 7. Obligacje wydawane będą subskrybentom poczynając od dnia 1 lipca 1934 r.

§ 8. Kupony od obligacyj 6% Pożyczki Narodowej wykupywane będą w terminach ich płatności bez żadnych ograniczeń i potrąceń w Banku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztowej Kasie Oszczędności, we wszystkich kasach urzędów skarbowych oraz innych instytucjach, wskazanych przez Ministra Skarbu.

§ 9. Obligacje 6% Pożyczki Narodowej wykupywane będą poczynając od dnia 2 stycznia 1944 r. w Banku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztowej Kasie Oszczędności, we wszystkich kasach urzędów skarbowych oraz innych instytucjach, wskazanych przez Ministra Skarbu.

§ 10. Czynności, związane z wypuszczeniem 6% Pożyczki Narodowej przeprowadza powołany w tym celu przez Ministra Skarbu Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 2 października 1933 r.

o uzupełnienie § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 września 1933 r. o wypuszczeniu 6% pożyczki wewnętrznej.

(Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 545).

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki

wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) zarządzam, co następuje:

§ 1. Paragraf 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 września 1933 r. o wypuszczeniu 6% pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 507) uzupełnia się ust. 3 i 4 następującej treści:

„Po wpłaceniu $^1/_6$ należności tytułem I raty może być na żądanie subskrybenta pozostała część należności rozłożona na 10 równych rat miesięcznych, płatnych najpóźniej piątego dnia każdego miesiąca. Subskrybentom, korzystającym z niniejszego przepisu, nie przysługuje prawo do bonifikaty, o której mowa w ustępie poprzednim, zaś obligacje będą im wydane po uiszczeniu całej należności bez pierwszego kuponu, płatnego 1 lipca 1934 r. (§ 4).

Tryb postępowania, związany z rozłożeniem należności na 10 rat, ustali Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 października 1933 r.

o podwyższeniu emisji pożyczki wewnętrznej.

(Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 611).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249), postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do podwyższenia emisji 6% pożyczki wewnętrznej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) do nominalnej wysokości 350.000.000 złotych w złocie.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 25 maja 1934 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 września 1933 r. o wypuszczeniu 6% pożyczki wewnętrznej.

(Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 415).

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 września 1933 r. o wypuszczeniu 6% pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 507) po cyfrze „500" literę „i" zastępuje się przecinkiem, a po cyfrze „1000" przed słowem „złotych" dodaje się słowa „i 10.000".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

DZIAŁ II.

PRZEPISY W SPRAWIE DOPUSZCZALNYCH ZMIAN OSÓB SUBSKRYBENTÓW ORAZ O WYDAWANIU OBLIGACYJ POŻYCZKI NARODOWEJ.

Zasady wydawania obligacyj.

W myśl § 1 i 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25.V.1934 o wydawaniu obligacyj 6% pożyczki wewnętrznej oraz zasadach ich obrotu (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 416), wydawanie obligacyj z dniem 1 lipca 1934 r. rozpoczęło się dla tych subskrybentów, którzy całkowicie pokryli subskrybowaną kwotę:

a) jednorazowo gotówką,

b) należnościami od Skarbu Państwa,

c) w 6 ratach w terminie **do dnia 5 marca 1934 r.**

Pozostali subskrybenci, którzy należność uiszczą w większej ilości rat nie później jak do **dnia 5 września 1934 r.** otrzymają obligacje w drugim terminie, który zostanie podany do wiadomości publicznej przez Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

Wydawanie obligacyj subskrybentom odbywa się w zasadzie przez urzędy skarbowe. Pracownicy państwowi otrzymują obligacje za pośrednictwem swoich władz asygnujących.

Również te osoby, które subskrybowały za pośrednictwem Banku Polskiego, Banku Gospodarstwa Krajowego, Państwowego Banku Rolnego, Pocztowej Kasy Oszczędności, Banków związkowych oraz większych komunalnych kas oszczędności, otrzymują obligacje bezpośrednio od tych instytucyj.

W razie trudności, zachodzących przy wydawaniu obligacyj,

należy odnosić się do miejscowych urzędów skarbowych, gdzie będą również zdeponowane obligacje nieodebrane w terminie.

Odbiór obligacyj, który winien być dokonywany w zasadzie przez subskrybentów osobiście, stwierdzić należy na specjalnego rodzaju pokwitowaniach. **Podpis na pokwitowaniu stanowi wzór podpisu przy ewentualnych przelewach.**

Subskrybenci, którym zostały wydane obligacje w pierwszym terminie, otrzymują pierwszy kupon płatny 1. lipca 1934 r., który można zrealizować w kasach urzędów skarbowych, Banku Polskim i Bankach Państwowych.

Subskrybenci, którym wydane zostaną obligacje w drugim terminie, nie otrzymają kuponu płatnego 1. lipca 1934 r.

W razie zmiany miejsca zamieszkania subskrybenta odbiór obligacyj odbywać się będzie za pośrednictwem Urzędu Skarbowego, właściwego dla nowego miejsca zamieszkania.

Przejmowanie subskrypcji Pożyczki Narodowej przez spadkobierców.

Zasady normujące przejmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej przez spadkobierców, zostały ustalone okólnikiem Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej z dnia 27 marca 1934 r. L. 4102/34.

W wypadkach, gdy zmarły subskrybent spłacił przed śmiercią całą lub część należności, a resztę spadkobiercy, należy zwrócić się do placówek, za pośrednictwem których zmarły subskrybował pożyczkę, celem wystawienia obligacyj na imię spadkobierców, którzy winni udowodnić swe prawa spadkowe.

Udowodnienie praw spadkowych następuje przez przedstawienie wymaganych prawem spadkowem dokumentów i aktów względnie uwierzytelnionych odpisów tych aktów. W szczególności, o ile otwarcie spadku miało miejsce na terytorjum b. Królestwa Kongresowego — przez przedstawienie aktu zejścia spadkodawcy i aktu stanu cywilnego, stwierdzającego stopień pokrewieństwa ze zmarłym. Na terytorjum b. dzielnicy pruskiej poświadczenia dziedzictwa (Erbschein, Kodeks cywilny niemiecki

§ 2353). Na terytorjum b. dzielnicy austrjackiej — dekretu dziedzictwa, względnie dowodu przejęcia spadku. Na terytorjum zaś, gdzie obowiązuje tom X cz. I Zbioru Praw Cesarstwa Rosyjskiego — decyzji sądowej o zatwierdzeniu spadkobierców w prawach spadku.

W wyjątkowych wypadkach mogą sukcesorowie zwracać się do Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej o obniżenie subskrybowanej przez zmarłego kwoty, zgodnie z okólnikiem Komisarza Generalnego z dn. 3 listopada 1933 r. L. 1080/33.

Przejmowanie subskrypcji przez inne osoby.

W uwzględnieniu ciężkiej sytuacji niektórych subskrybentów, spowodowanej w całości lub częściowo, utratą stałego wynagrodzenia, Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej upoważnił Izby Skarbowe do zmniejszenia w wyjątkowych wypadkach pierwotnej subskrypcyjnej sumy do wysokości kwot faktycznie wpłaconych z zaokrągleniem wgórę do wielokrotności 50 lub 100 złotych, pod warunkiem, że znajdzie się jednocześnie nabywca na kwotę, o którą zostanie zmniejszona pierwotna suma subskrypcyjna. Np., firma, zwalniając pracownika, może przejąć jego subskrypcję, przyczem jeżeli przejmuje całość subskrypcji, winna mu zwrócić wpłacone uprzednio kwoty.

W wypadku, gdy firma przejmuje tylko niepokrytą przez pierwotnego subskrybenta część sumy subskrypcyjnej, winna uregulować tylko przypadającą na nią kwotę.

Decyzja w sprawie zmniejszenia subskrypcji, bez równoczesnego znalezienia innego nabywcy została zastrzeżona do wyłącznej kompetencji Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej, przyczem zmniejszenie subskrypcji nastąpić może jedynie w wypadkach wyjątkowych i to po sprawdzeniu motywów podania przez władze skarbowe.

Nadmienia się, że subskrybenci, którzy obecnie przejmą subskrypcję od innych osób, nie mają uprawnień do otrzymania dyplomów, wydawanych przez Komitety Obywatelskie Pożyczki Narodowej.

Wystawianie obligacyj na członków rodzin.

Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej okólnikiem z dnia 6 czerwca 1934 r. L. 5181/34 zezwolił, aby w terminie do dnia 20 czerwca 1934 r. włącznie, uwzględniać życzenia subskrybentów co do wystawiania obligacyj w całości lub częściowo na imię członków rodzin właściwych subskrybentów, przyczem za członków rodzin należy rozumieć: **małżonków**, oraz wstępnych i zstępnych do drugiego stopnia pokrewieństwa włącznie (dziadkowie, rodzice, dzieci i wnuki). **Mimo jednak wystawienia obligacyj na imię członków rodzin, odbiór ich winien potwierdzić właściwy subskrybent,** który swego czasu podpisał deklarację subskrybcyjną.

Zarządzenie to stanowi znaczne ułatwienie i da możność uniknięcia wnoszenia w terminie późniejszym próśb o przelew obligacyj.

Należy oczekiwać podobnego zarządzenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej dla drugiej transzy subskrybentów, t. j. dla tych osób, które uiściły należność w ratach dłuższych, niż do 5 marca 1934 r. i które otrzymywać będą obligacje w czasie późniejszym.

Wystawianie obligacyj subskrybowanych przez zespoły.

Okólnik Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej L. 6330/34 z dn. 12 lipca 1934 r. zawiera postanowienia w sprawie wypełniania obligacyj, subskrybowanych przez zespoły oraz w sprawie odbioru obligacyj przez pełnomocników. Okólnik powyższy wydany został przedewszystkiem w interesie zespołów, które nie będąc osobami prawnemi, tworzyły się specjalnie celem subskrypcji Pożyczki Narodowej, tak np. zespół uczniów klasy IV gimnazjum państw. im. Władysława IV w Warszawie, robotnicy fabryki wyrobów lnianych w Wilnie, grupa włościan wsi Rządowice w woj. Krakowskiem i t. p.

Otóż uczestnicy takiego zespołu, nieposiadającego osobowości prawnej, w celu odebrania obligacji, winni piśmiennie wska-

zać osobę fizyczną lub prawną, na której imię polecają wypełnić obligacje, jak również upoważnić daną osobę do odbioru obligacyj.

Upoważnienie takie winno zawierać podpisy wszystkich osób, tworzących zespół, przyczem własnoręczność podpisu winna być stwierdzona w sposób przewidziany w wyżej wymienionym okólniku z tem, że podpisy członków zespołów szkolnych mogą być stwierdzane przez kierownictwo szkoły, podpisy członków zespołów robotniczych — przez kierownictwo warsztatów pracy, podpisy członków gromad wiejskich — przez urząd gminny.

Odbiór obligacyj przez pełnomocników.

Wspomniany okólnik Komisarza Generalnego z dn. 12 lipca 1934 r. zawiera postanowienia co do odbioru obligacyj przez pełnomocników.

Odbiór obligacyj winien być dokonywany w zasadzie przez właściwego subskrybenta. Wyjątkiem od tej zasady są generalne pełnomocnictwa adwokackie.

Ponadto w wypadkach specjalnie uzasadnionych, jak naprzykład ciężki przypadek choroby, długotrwały wyjazd i t. p. dopuszczalny jest odbiór obligacyj i podpisanie odpowiedniego pokwitowania przez osoby upełnomocnione do tych czynności przez właściwego subskrybenta.

Pełnomocnictwa winny odpowiadać przepisom prawa z zachowaniem obowiązujących przepisów o opłatach stemplowych. Własnoręczność podpisu właściwego subskrybenta na pełnomocnictwie winna być potwierdzona przez notarjusza lub władzę administracyjną. Podpisy pracowników państwowych i przedsiębiorstw państwowych oraz pracowników samorządu terytorjalnego, ubezpieczeniowego i gospodarczego mogą być potwierdzone przez ich władze służbowe.

W wypadkach odbioru obligacyj przez osoby upełnomocnione — pokwitowania z odbioru obligacyj na drukach, przesłanych

placówkom, winny być wypełnione na imię właściwego subskrybenta, należy jedynie na pokwitowaniu, pod podpisem osoby upełnomocnionej, umieścić uwagę z jakiej daty było pełnomocnictwo i przez jaką władzę potwierdzony został podpis właściwego subskrybenta.

DZIAŁ III.

ZASADY OBROTU I PRAWA ZASTAWU OBLIGACYJ.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 25 maja 1934 r.

o wydawaniu obligacyj 6% pożyczki wewnętrznej oraz zasadach ich obrotu.

(Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 416).

Na podstawie art. 13 i 14 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503), zarządzam co następuje:

§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia dotyczy zasad wydawania obligacyj Pożyczki Narodowej i został omówiony w Dziale II/1.

§ 3. Przelew obligacyj odbywać się może jedynie za zezwoleniem Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej, powołanego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 7 września 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 507).

Wszelkie tranzakcje, uskutecznione bez uzyskania zezwolenia, wspomnianego w ustępie poprzedzającym paragrafu niniejszego, uznaje się za nieważne.

§ 4. W razie przepadku kaucyj i wadjów złożonych instytucjom państwowym w obligacjach Pożyczki Narodowej, udzieli

Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej każdorazowo zezwolenia na dokonanie przelewu tych obligacyj.

§ 5. Osobne rozporządzenia ustalą zasady i warunki, na których obligacje Pożyczki Narodowej będą mogły być zastawiane jako też przyjmowane tytułem wpłat na składki przy ubezpieczeniach na życie.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej na spłatę zobowiązań.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 lipca 1934 r.

o spłacie zobowiązań obligacjami 6% pożyczki wewnętrznej i o zasadach zastawu tych obligacyj.

(Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585).

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) zarządzam co następuje:

§ 1. Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej może zezwolić poszczególnym instytucjom kredytowym na dokonywanie na ich rzecz przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej z uprawnieniami, wynikającemi z § 3 niniejszego rozporządzenia, jeżeli te instytucje przyjmować będą obligacje Pożyczki Narodowej na poczet swoich wierzytelności, powstałych przed dniem 1 stycznia 1934 r. po kursie emisyjnym 96 za 100.

§ 2. 1) W instytucjach, przyjmujących spłaty obligacjami Pożyczki Narodowej, prawo spłaty do wysokości zł. 300.— imiennej wartości obligacyj służy pierwonabywcom oraz osobom, które otrzymały obligacje w drodze spadku lub na zasadzie wyroku sądowego, o ile spłata uskuteczniona będzie do dnia 31 grudnia 1935 r.

2) Na wniosek instytucyj, przyjmujących spłatę wierzytelności ogligacjami Pożyczki Narodowej, może być podwyższona wysokość dopuszczalnej spłaty obligacjami.

§ 3. Instytucjom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, służy prawo zastawu obligacyj Pożyczki Narodowej, otrzymanych z tytułu spłat wierzytelności.

2) Zastaw obligacyj odbywać się będzie według stopy 60 za 100 imiennej wartości obligacyj, w instytucjach kredytowych, wskazanych przez Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

3) W razie niewykupienia obligacyj z zastawu Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej na wniosek instytucyj, przyjmujących zastaw udzieli każdorazowo zezwolenia na dokonanie przelewu obligacyj na rzecz tych instytucyj.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Powyższe rozporządzenie w założeniu swem ma na celu oddłużenie słabszych pod względem gospodarczym warstw społecznych, które w wielkim stopniu przyczyniły się do powodzenia Pożyczki Narodowej.

Kasy Komunalne, spółdzielnie kredytowe i kasy samopomocowe pracownicze i korporacyj zawodowych, które są głównem źródłem kredytu dla warstw pracowniczych, drobnokupieckich, rzemieślniczych i robotniczych, będą mogły przyjmować od swych dłużników obligacje Pożyczki Narodowej na spłatę zobowiązań po kursie 96 za 100 do wysokości 300 zł. nominalnej wartości obligacyj.

W myśl obwieszczenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej z dnia 8 sierpnia 1934 r. Nr. 7030/34 zezwolenie przewidziane w § 1 powyższego rozporządzenia, otrzymują: wszystkie Komunalne Kasy Oszczędności, należące do jednego ze Związków Komunalnych Kas Oszczędności; spółdzielnie kredytowe, których imienny wykaz, na wniosek Przewodniczącego Rady Spółdzielczej, został dołączony do obwieszczenia. Spół-

dzielnie, które nie są objęte tym wykazem, mogą starać się o uzyskanie zezwolenia na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej przez złożenie umotywowanego podania do Przewodniczącego Rady Spółdzielczej.

Zezwolenie otrzymać mogą również kasy samopomocy pracownicze i korporacyj zawodowych. Instytucjom tym udzielane będą przez Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej zezwolenia na podstawie ich podań, do których należy dołączyć bilans za ostatni okres sprawozdawczy.

Jeżeli więc pracownik X jest winien w Kasie Komunalnej sumę 260 zł. tytułem długu, który zaciągnął **przed 1 stycznia 1934 r.**, będzie mógł wpłacić obligacjami pożyczki 250 zł. Wpłata obligacjami na tę sumę zostanie zaliczona na pokrycie zobowiązania w kwocie 240 zł. gotowizną, reszta zaś sumy t. j. 20 zł. długu musi być wniesiona gotówką. Jest bowiem rzeczą zrozumiałą, że wszelkiego rodzaju końcówki, powstałe z wyliczenia długu, a nie dające się uregulować wartością emisyjną obligacyj (96 za 100) muszą być w obliczeniach uskutecznione w gotówce. Aby tę spłatę pracownik X mógł uskutecznić, musi być sam subskrybentem pożyczki, względnie otrzymać ją w drodze spadku lub na zasadzie wyroku sądowego (np. przy upadłości firmy Betta, pracownicy tej firmy na zasadzie układu, zatwierdzonego przez sąd, otrzymali część swych pretensyj w obligacjach Pożyczki Narodowej). Pozatem pracownik X musi swą należność obligacjami uskutecznić do dnia 31.XII.1935 r. Wpłacając obligacjami, dłużnik w rubryce „przelew" złoży u dołu swój podpis.

Oczywiście, instytucje kredytowe, dla uniknięcia zamrożenia kapitałów będą mogły żądać, aby dłużnicy część sumy wpłacali w gotowiźnie. Z drugiej strony instytucje te będą mogły zwrócić się do Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej o powiększenie granicy, do której będą mogły przyjmować od poszczególnych dłużników wpłaty obligacjami.

Instytucje kredytowe prowadzić będą musiały ścisły wykaz, otrzymanych na spłatę wierzytelności, obligacyj Pożyczki Narodowej.

Wzór tego wykazu jest następujący:

.... dnia 19...... r.
Pieczęć firmy

WYKAZ

OBLIGACYJ POŻYCZKI NARODOWEJ

przyjętych przez ....

na spłatę zobowiązań w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 21/7. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66 poz. 585)

za okres czasu od .... do ....

Przyjęto obligacje Pożyczki Narodowej					Nazwisko i imię dłużnika	Kwota długu	Data zaciągnięcia długu	Uwagi
po zł. 50 Nr. Nr.	po zł. 100 Nr. Nr.	po zł. 500 Nr. Nr.	po zł 1000 Nr. Nr.	łączna kwota imien.				

Zgodność wykazu ze stanem faktycznym i zapisami w księgach handlowych stwierdzamy:
Podpis firmowy.

Wykaz ten prowadzić muszą instytucje w 4 egzemplarzach. Dwa egzemplarze przesłać należy do dnia 8 każdego miesiąca Komisarzowi Generalnemu Pożyczki Narodowej, który po stwierdzeniu, że wykaz prowadzony jest prawidłowo, prześle instytucjom numerowane znaczki przelewowe z napisem zawierającym nazwę instytucji, na rzecz której dokonano przelewu.

Trzeci egzemplarz winien być przesłany w tym samym terminie władzom nadzorczym instytucyj. Czwarty egzemplarz wykazu należy przechowywać w aktach instytucji i na żądanie organów kontrolujących winien wykaz ten być okazywany.

Na podstawie nadesłanych wykazów instytucje otrzymają znaczki przelewowe, opiewające na przyjęte Nr. Nr. obligacyj. Znaczki te należy naklejać na odwrocie obligacji w rubryce II na jednym poziomie z wypełnionym przelewem składającego obligacje.

Należy nadmienić, że **przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej**, w myśl art. 77 p. 1 ustawy z dnia 1.VII. 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413 z 1932 r.) **wolne są od opłat stemplowych.**

Obligacje Pożyczki Narodowej będzie mogła dana instytucja zastawić w Pocztowej Kasie Oszczędności lub Banku Gospodarstwa Krajowego według stopy 60 za 100, płacąc odsetki w wysokości 6½ za 100 w stosunku rocznym.

Nad prawidłowością wykonania przez instytucje kredytowe warunków omawianego rozporządzenia czuwać będą organy kontrolne danych instytucyj. Gdyby się okazało, że jakakolwiek z uprawnionych instytucyj postępuje niewłaściwie, np. przyjmować będzie obligacje nie od pierwonabywców, albo po kursie niższym, niż to przewiduje rozporządzenie, względnie od osób, których zobowiązania powstały po dniu 1 stycznia 1934 r. i t. p., to na wniosek właściwych organów kontrolnych, Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej odbierze tym instytucjom prawo przyjmowania obligacyj na spłatę zobowiązań i prawo zastawu, pozatem zastosowane będą przez władze nadzorcze wszelkie dopuszczalne sankcje karne, przewidziane za szkodliwą działalność dla interesu publicznego.

Przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej przez Zakłady Ubezpieczeń tytułem wpłat na składki.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 lipca 1934 r.

o warunkach przyjmowania 6% pożyczki wewnętrznej przez zakłady ubezpieczeń tytułem wpłat na składki.

(Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 586).

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki

wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503), zarządzam co następuje:

1. Władza nadzorcza może zezwolić zakładom ubezpieczeń na zawieranie umów ubezpieczeń na życie, przewidujących przyjmowanie części lub całości składek obligacjami Pożyczki Narodowej na warunkach, wyszczególnionych w §§ 2—4 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1) Zezwolenie, wymienione w § 1 może rozciągać się tylko na takie stosunki ubezpieczenia, których warunki umowne będą przewidywały, że:

a) obligacje Pożyczki Narodowej będą przyjmowane na uiszczenie składek wyłącznie od pierwonabywców oraz osób, które otrzymały obligacje w drodze spadku lub na zasadzie wyroku sądowego;

b) obligacjami Pożyczki Narodowej będzie uiszczona w całości, względnie na życzenie ubezpieczającego w części, albo całkowita składka jednorazowa za ubezpieczenie conajmniej z dziesięcioletnim okresem ubezpieczenia, albo składki bieżące conajmniej za 3 pierwsze lata ubezpieczenia;

c) obligacje Pożyczki Narodowej przyjmowane będą na uiszczenie składek według wartości imiennej;

d) w wypadku śmierci, dożycia lub upływu umówionego terminu ubezpieczenia, świadczenie zakładu ubezpieczeń dokonywane będzie wyłącznie w gotowiźnie, a to niezależnie od tego, że składki uiszczone były w obligacjach Pożyczki Narodowej;

e) wypłata świadczenia (wykupu) w przypadku rozwiązania umowy przez ubezpieczającego dokonywana będzie w obligacjach Pożyczki Narodowej według ich wartości imiennej i to w miarę możności w tych samych obligacjach, które zostały przyjęte na uiszczenie składek.

W gotówce będzie wypłacona jedynie ewentualna różnica między kwotą wykupu a sumą obligacyj, złożonych przez ubez-

pieczającego, jeżeli kwota wykupu ją przewyższa, oraz pozostałość niepodzielna przez 50;

f) pożyczki pod zastaw polis udzielane będą jedynie do wysokości gotówkowej części wykupu, obliczonej zgodnie z punktem e).

2) Władza nadzorcza może ograniczyć zezwolenie jeszcze innemi warunkami.

§ 3. Zakłady ubezpieczeń, które uzyskają zezwolenie przewidziane w § 1. mogą przyjmować na warunkach określonych w § 2 lit. a, c, d, e, f. obligacje Pożyczki Narodowej:

1) na pokrycie składki za ubezpieczenie reaktywowane, zawarte bez uwzględnienia możności uiszczenia składki obligacyjami Pożyczki Narodowej, o ile łącznie z wpłatą obligacjami ubezpieczenie zostanie opłacone conajmniej za 3 lata ubezpieczenia;

2) na uzupełnienie rezerwy przy podwyższeniu sumy ubezpieczenia lub zmianie kombinacji ubezpieczeniowej.

Postanowienie ust. 2 § 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 4. Zakłady ubezpieczeń, posiadające zezwolenie przewidziane w § 1 będą obowiązane na żądanie ubezpieczającego, który zawarł ubezpieczenie bez prawa uiszczenia składki obligacjami Pożyczki Narodowej, przyjąć od niego obligacje na sumę nominalną nie przekraczającą 3-letniej składki za ubezpieczenie tytułem jednorazowej wpłaty, powodującej zmniejszenie składki bieżącej, opłacanej za to ubezpieczenie. Obniżenie składki będzie dokonywane zgodnie z planem działalności zakładu, biorąc pod uwagę techniczną wartość wszystkich przyszłych składek taryfowych, obliczoną z uwzględnieniem dyskonta i śmiertelności. W tym wypadku obligacje przyjmowane będą po kursie emisyjnym 96 za 100. Ponadto mieć będą zastosowanie przepisy § 2, lit. a, d, e, f.

§ 5. Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej udzieli zezwolenia na przelewy obligacyj, dokonywane na rzecz zakładów ubezpieczeń, zgodnie z zasadami niniejszego rozporządzenia. Przelew obligacyj, dokonany niezgodnie z postanowieniami §§ 2—5, jest nieważny.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie powyższe daje możność zawierania umów ubezpieczeń na życie, przewidujących przejmowanie części lub całości składek obligacjami Pożyczki Narodowej, przyczem warunki, określone rozporządzeniem przynoszą ubezpieczonemu pewne korzyści zarówno odnośnie kursu, według którego obligacje będą przyjmowane, jak i sposobu technicznego obliczania składek. Zakłady ubezpieczeń, które uzyskają zezwolenie na zawieranie umów, przy regulowaniu składek obligacjami Pożyczki Narodowej będą obowiązane przyjmować obligacje zarówno na nowe umowy, jak i na częściowe pokrycie składek z tytułu umów, dawniej zawartych, z tem, że przy umowach nowych obligacje będą przyjmowane według wartości nominalnej, t. j. 100 za 100, a przy umowach dawnych po kursie emisyjnym, t. j. 96 za 100 nominału.

Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń (Ministerstwo Skarbu), jako władza nadzorcza nad zakładami ubezpieczeń udzielać będzie zezwoleń zakładom na zawieranie umów ubezpieczeniowych ze składką płatną w całości lub części obligacjami Pożyczki Narodowej.

Zakłady ubezpieczeń, które uzyskały tego rodzaju zezwolenie, otrzymają również od Generalnego Komisarza Pożyczki Narodowej zezwolenie na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej na siebie. Ze względów na ułatwienie techniczne zakłady ubezpieczeń będą mogły zaopatrzyć się w potrzebny zapas znaczków przelewowych do ścisłego wyrachowania. O przelewach, dokonanych w ciągu każdego miesiąca zakłady obowiązane są zawiadamiać Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej zapomocą specjalnych wykazów, przesyłanych w następnym miesiącu. Wykaz winien zawierać:

1) datę otrzymania obligacyj,

2) datę nalepienia znaczka przelewowego,

3) nazwisko i imię ubezpieczającego,

4) łączną sumę nominalną otrzymanych obligacyj,

5—9) liczby i N. N. odcinków,

10) nr. polisy ubezpieczeniowej,

11) sumę ubezpieczenia,

12) wysokość składki rocznej wzgl. jednorazowej oraz pod wykazem dopisek, stwierdzający, że przelewy zostały uskutecznione zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Skarbu i że na wszystkie obligacje zostały nalepione odpowiednio wypełnione znaczki przelewowe, oraz ile wynosi remanent posiadanych znaczków przelewowych.

Powyższy dopisek stwierdza datą i podpisem odpowiedzialny kierownik zakładu ubezpieczeń.

Jednocześnie z wykazem zakłady obowiązane są prowadzić specjalną księgę rejestrową (sznurową), celem prowadzenia ścisłej ewidencji przelewanych na nie obligacyj i zużytych znaczków przelewowych.

Taryfy ubezpieczeniowe winne być kalkulowane, zgodnie z normami technicznemi Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, z tem, że poszczególne spółczynniki przy składce jednorazowej mają być obniżone.

Będzie to znaczną ulgą dla ubezpieczających, wpłacających obligacjami Pożyczki Narodowej jednorazową składkę ubezpieczeniową.

Zakłady ubezpieczeń, które pragną korzystać z przywilejów rozporządzenia, winny złożyć odpowiednie podanie i deklarację do Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

Uprzednio złożone podania o zatwierdzenie taryf dla zakładów ubezpięczeń, nieodpowiadające wymaganiom wyżej omówionym, pozostaną bez załatwienia.

Jak z powyższego wynika, tak ze strony Generalnego Komirarza Pożyczki Narodowej, jak i Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń zostały poczynione wszelkie kroki celem zabezpieczenia interesów osób, które obligacjami Pożyczki Narodowej regulować będą składki przy umowie ubezpieczeń na życie.

Korzyści te daje przedewszystkiem sposób wpłat składek obligacjami, t. j. albo jednorazowo, albo za okres 3-letni, t. j. czasokres, który daje ubezpieczającemu możność wykupu w razie niepłacenia składek po upływie 3-letnim. Pozatem przy jednorazowej wpłacie obniżone zostały koszty akwizycji, inkasa i administracji, współczynników mających znaczenie przy obliczaniu składki.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dn. 5 lipca 1934 r. L. D. III. 11564/3/34

w sprawie przyjmowania obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na podatek spadkowy i od darowizn.

Na podstawie art. 7 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) będą kasy Urzędów Skarbowych przyjmowały na spłatę należności z tytułu podatku od spadków i darowizn obligacje 6% Pożyczki Narodowej.

Obligacje te mają być przyjmowane według ich wartości nominalnej:

1) od osób, na imię których są wystawiane,
2) od osób, które stały się posiadaczami obligacyj w drodze cesji, zatwierdzonej przez Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej,
3) od spadkobierców, którzy udowodnią swe prawa do obligacyj, na podstawie właściwych dokumentów, omawianych w ustępie 3-m okólnika Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej z dn. 27 marca r. b. L. 4102/34.

Pozatem tryb zarachowywania obligacyj oraz przesyłania do Urzędu Długów Państwa będzie taki sam, jaki ustalono zarządzeniem z dn. 28 lipca 1933 r. L. D. III. 11148/6/33 w odniesieniu do przyjmowanych na podatki obligacji państwowej renty ziemskiej.

Przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja.

Obwieszczenie P. Ministra Skarbu z dn. 9/VII. 1934 r. ogłoszone w Monitorze Polskim w dn. 10/VII. 1934 r. Nr. 155, poz. 205, ustaliło kurs, podług którego mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach oraz jako kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

W punkcie A tego obwieszczenia (państwowe papiery procentowe) figuruje również 6% Pożyczka Narodowa przy ustalonym kursie 75 zł. za zł. 100.— imiennej wartości.

Na podstawie powyższego obwieszczenia Ministerstwo Skarbu wydało okólnik do władz centralnych i wszystkich podległych im urzędów i instytucyj w sprawie przyjmowania obligacyj Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja (Liczba okólnika D. III. 12426/3/34 z dn. 20 lipca 1934 r.).

Okólnik ustala, że na kaucje i wadja przyjmowane będą obligacje od pierwonabywców lub osób, które nie będąc pierwonabywcami, otrzymały zezwolenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na przelew obligacyj na swoje imię. Składający obligacje winien zaopatrzyć je w swój podpis in blanco w rubryce „przelewy" (na odwrocie obligacji) bez wypełniania nazwy instytucji, na rzecz której składa obligacje jako kaucje lub wadjum.

W wypadkach zawierania nowych umów obligacje Pożyczki Narodowej mogą być przyjmowane jako kaucje i wadja bez ograniczenia z zachowaniem jednak warunku, omówionego wyżej, natomiast przy umowach uprzednio zawartych lub przy wznowieniu umowy okólnik przewiduje następujące ograniczenia co do możliwości składania obligacyj Pożyczki Narodowej:

a) w razie zerwania umowy obligacje Pożyczki Narodowej nie mogą służyć jako wymiana dotychczasowych zabezpieczeń, złożonych w innych papierach wartościowych, względnie w gotówce;

b) w razie zawierania formalnie nowej umowy, która jednak w istocie jest przedłużeniem umowy poprzedniej, obligacje 6% Pożyczki Narodowej nie mogą służyć jako wymiana zabezpieczeń poprzednich, złożonych w innych papierach wartościowych.

W wypadku utraty kaucji lub wadjum na rzecz Skarbu Państwa na skutek niedotrzymanych warunków umów i t. p. Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej udzielać będzie każdorazowo zezwolenia na dokonanie przelewu tych obligacyj na rzecz instytucyj, które kaucję (wadjum) przejęły.

Instytucje i osoby prywatne mogą przyjmować jako kaucje i wadja obligacje Pożyczki Narodowej, podobnie jak inne papiery państwowe, posiadające bezpieczeństwo pupilarne, pod warunkiem, że na przelew obligacyj uzyskana będzie zgoda Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

DZIAŁ IV.

ZASADY PRZELEWU OBLIGACYJ I PRZEPISY OGÓLNE.

WZÓR ODWROTNEJ STRONY OBLIGACJI.

Obligacje 6% Pożyczki Narodowej korzystają z następujących przywilejów:

1) zwolnione są od wszelkich podatków i danin państwowych oraz samorządowych; zwolnienie to dotyczy również przychodów z obligacji;

2) nie ulegają żadnemu zajęciu, nie wyłączając zajęcia z tytułu należności publiczno-prawnych; wyłączenie to dotyczy również kuponów od obligacyj;

3) przyjmowane są według ich wartości imiennej przez wszystkie kasy urzędów skarbowych na spłatę należności z tytułu podatku od spadku i darowizn;

4) mają wszelkie prawa papierów pupilarnych i mogą być używane do lokowania kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jako też kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacyj publicznych, kaucyj cywilnych i wojskowych oraz depozytów.

Wypłata kapitału i odsetek nastąpi w złotych według równowartości złotego w złocie, ustalonej na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 5 XI.1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855).

Obligacje zaopatrzone są w 20 kuponów półrocznych, które będą wykupywane w terminach płatności w Banku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztowej Kasie Oszczędności, we wszystkich kasach urzędów skarbowych oraz innych instytucjach, wskazanych przez Ministra Skarbu.

6% Pożyczka Narodowa podlega jednorazowej spłacie po upływie lat 10 od daty jej wypuszczenia. Minister Skarbu może zarządzić przedterminową, całkowitą lub częściową, spłatę pożyczki po upływie lat 3 od daty jej wypuszczenia. Obligacje będą wykupywane, o ile spłata pożyczki nie nastąpi wcześniej, poczynając od dnia 2 stycznia 1944 r. w instytucjach, wskazanych w ustępie poprzednim.

Obligacje, nieprzedstawione do zapłaty w ciągu lat 30 od dnia ich płatności, ulegają przedawnieniu.

I	PRZELEWY	II	
Obligację odstępuję na rzecz: .... *dn.* .... *19* ...... *r.* *Podpis:*			

WZÓR ZNACZKA PRZELEWOWEGO.

ZŁ .... ZŁ	*Obligacja Nr.* .... *Zezwolono na przelew na rzecz* .... *Zezwolenie to jest ważne z chwilą wypełnienia rubryki „przelewy” i podpisania przez zbywcę.*

Ogólne przepisy o przelewach.

Jak wynika z § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25.V. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 416) przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej dokonywane być mogą wyłącznie na podstawie każdorazowego zezwolenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

Okólnik Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej Nr. 7085/34 z dnia 8 sierpnia 1934 r. wyjaśnia, kiedy zezwolenia udzielane będą bezwarunkowo (pkt. 1) oraz kiedy Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej zezwoleń tych udzielić może (pkt. 2).

„1. Zezwolenia na przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej udzielane będą:

a) instytucjom kredytowym, które otrzymały zezwolenie na przyjmowanie obligacyj na spłatę zobowiązań w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21.VII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585), oraz w myśl obwieszczenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej z dnia 8 sierpnia 1934 r.;

b) centralnym instytucjom kredytowym, które w myśl ust. 2 § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21.VII.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585), udzielać będą zastawu instytucjom kredytowym, przyjmującym obligacje na spłatę zobowiązań;

c) zakładom ubezpieczeń, które otrzymały zezwolenia na zawieranie umów ubezpieczeń na życie, przewidujących przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej tytułem wpłat na składki, w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21.VII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 586);

d) instytucjom państwowym, przyjmującym obligacje Pożyczki Narodowej jako kaucje i wadja w myśl § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25.V. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 416) w razie przepadku kaucyj i wadjów;

e) instytucjom samorządowym i instytucjom ubezpieczeń społecznych, które przyjmować będą obligacje Pożyczki Narodowej jako kaucje i wadja, w razie przepadku kaucyj i wadjów;

f) spadkobiercom, którzy dziedzicząc obligacje Pożyczki Narodowej, udowodnią prawa spadkowe, dokumentami, wymaganemi przez obowiązujące przepisy prawa;

g) osobom, które otrzymują obligacje na zasadzie prawomocnego wyroku sądowego.

2. Zezwolenia na dokonanie przelewu obligacyj **mogą być udzielane:**

a) w wypadkach przelewu na rzecz najbliższej rodziny, t. zn. małżonków oraz wstępnych i zstępnych do drugiego stopnia pokrewieństwa włącznie (rodzice, dziadkowie, dzieci i wnuki);

b) w razie przepadku kaucyj i wadjów, przyjętych w obligacjach Pożyczki Narodowej przez instytucje nieobjęte w p. 1 lit. d i e i osoby prywatne. Przed przyjęciem przez te instytucje i osoby obligacyj Pożyczki Narodowej jako kaucyj i wadjów należy uzyskać na to zezwolenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej;

c) przy regulowaniu obligacjami po kursie emisyjnym (96 za 100) składek w związkach, korporacjach i zrzeszeniach zawodowych, które uprzednio uzyskały zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na przyjmowanie obligacyj tytułem wpłat na składki;

d) przy składaniu obligacyj jako ofiary lub składki na rzecz instytucyj społecznych, których działalność posiada znaczenie ogólno-państwowe, instytucje te winny uprzednio uzyskać od Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej zezwolenie na przyjmowanie obligacyj tytułem wpłat;

e) w wypadku przejęcia obligacyj przez pracodawcę, który pokrył całą należność za subskrypcję, a obligacje zosta-

ły wypełnione na pracownika, oraz w razie przejęcia obligacyj przez pracodawcę tytułem pokrycia zobowiązań pracownika w stosunku do pracodawcy, przejęcie w tym wypadku obligacyj musi nastąpić conajmniej po kursie emisyjnym (96 za 100).

Zezwolenie na dokonanie przelewu w obydwóch wymienionych w tym punkcie wypadkach może nastąpić na podstawie podań, wniesionych przez pracodawcę, przyczem do podania winno być dołączone oświadczenie pracownika, że zrzeka się praw do obligacyj i że otrzymał równowartość wpłaconych kwot. W podaniu należy wyszczególnić odcinki i numery przejętych obligacyj.

f) w innych wyjątkowych wypadkach, gdy celowość przelewu jest dostatecznie umotywowana ciężką sytuacją materjalną posiadacza obligacyj, wywołaną utratą środków egzystencji lub wypadkami losowemi".

Do takich wypadków losowych zaliczyć należy powódź, pożar i t. p. Osobnemi zarządzeniami uregulowane zostaną wypadki nieobjęte powyższemi postanowieniami.

Przelew będzie dokonany formalnie, gdy na odwrocie obligacji w rubryce I. zostanie wypełniona nazwa firmy, względnie imię i nazwisko osoby, na rzecz której dokonuje się przelewu i umieszczony zostanie podpis posiadacza obligacji, który winien odpowiadać podpisowi umieszczonemu na pokwitowaniu z odbioru obligacji oraz w rubryce II. na jednym poziomie z wypełnioną rubryką I. naklejony zostanie znaczek przelewowy (patrz str. 34).

Znaczki przelewowe, na których nie wolno dokonywać żadnych poprawek i skreśleń (w razie zepsucia należy się zwrócić o nowy znaczek) otrzymują osoby i instytucje, które uzyskały zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonywanie przelewu, przyczem:

a) instytucje wymienione w p. 1 lit. a) cytowanego wyżej obwieszczenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej po nadesłaniu wykazu

b) instytucje, wymienione w p. 1 lit. b, d, e z reguły oraz instytucje i osoby, wymienione w p. 2 lit. b, c, i d —

o ile uzyskały uprzednio zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonanie przelewu — po przedłożeniu Komisarzowi Generalnemu Pożyczki Narodowej 2-ch egzemplarzy zestawień według następującego wzoru:

.... *dnia*.......................... *19*...... *r.*
(Miejscowość)

....
(Pieczęć firmy)

Z E S T A W I E N I E

zapotrzebowanych znaczków przelewowych na obligacje Pożyczki Narodowej, przyjętych przez ....
.... tytułem ....
(Wyraźna i całkowita nazwa)
w czasie od dn. .... r. .... do dn. .... r. ....

Przyjęte obligacje Pożyczki Narodowej					Nazwisko i imię (firma) składającego	UWAGI
po zł. 50 Nr Nr	po zł. 100 Nr Nr	po zł. 500 Nr Nr	po zł. 1 000 Nr Nr	łączna kwota imienna		

Podpis

c) osoby wymienione w p. 1 lit. f i g z reguły, oraz osoby wymienione w p. 2 lit. a i e — o ile uprzednio uzyskały zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonanie przelewu, — na podstawie podania o zezwolenie na dokonanie przelewu, przyczem w podaniu należy wyszczególnić odcinki i numery obligacyj;

d) zakłady ubezpieczeń, wymienione w p. 1 lit. c — na zasadach ustalonych przez Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń, normujących przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej tytułem wpłat na składki;

e) w wypadkach przewidzianych w p. 2 lit. f na zasadach, które unormowane będą specjalnem obwieszczeniem.

Przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej wolne są od opłaty stemplowej w myśl art. 77. p. 1. ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1.VII.1926 (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

Skup obligacyj.

Obligacje Pożyczki Narodowej są w posiadaniu szerokich warstw społeczeństwa. Niejednokrotnie właściciele obligacyj znaleźli się obecnie w sytuacji życiowej bardzo ciężkiej, wymagającej zrealizowania wszelkich posiadanych oszczędności, a więc i oszczędności ulokowanych w Pożyczce Narodowej.

W rozumieniu tych konieczności, w wypadkach, gdy subskrybent:

a) utracił w zupełności źródła zarobkowania,
b) został dotknięty klęską żywiołową, lub ciężkiemi wypadkami losowemi (powódź, pożar, śmierć, długotrwała choroba)

Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej może udzielić zezwolenia albo na skup obligacyj, albo na zastaw indywidualny.

W celu otrzymania takiego zezwolenia należy złożyć umotywowane podanie do Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej, przyczem prawdziwość okoliczności powołanych w podaniu musi być stwierdzona w podaniach:

a) pracowników państwowych i przedsiębiorstw państwowych, oraz pracowników samorządowych — przez ich władze służbowe,

b) prywatnych pracowników umysłowych — przez Rady Okręgowe Unji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych,

c) pracowników fizycznych bezrobotnych — przez Urzędy Pośrednictwa Pracy.

d) rzemieślników — przez Izby Rzemieślnicze,

e) przemysłowców i kupców — przez Izby Handlowo-Przemysłowe,

f) rolników — przez Izby Rolnicze ewent. przez urzędy gminne,

g) właścicieli nieruchomości — przez Polski Związek Zrzeszeń Własności Nieruchomej Miejskiej,

h) lekarzy — przez Radę Lekarską,

i) adwokatów — przez Radę Adwokacką,

j) notarjuszy i pisarzy hipotecznych — przez Związek Notarjuszy i Pisarzy Hipotecznych,

k) architektów — przez Związek Stowarzyszeń Architektów w Polsce.

Do opinjowania podań we wszystkich wyliczonych wypadkach, jak i w wypadkach niewymienionych, powołane są również lokalne władze administracyjne.

Zezwolenia tego rodzaju wydawane będą w wypadkach wyjątkowych po dokładnem zbadaniu okoliczności podania, przyczem Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej wskaże petentowi instytucję, w której będzie dokonana tranzakcja zastawu lub sprzedaży obligacyj.

W podaniach należy szczegółowo wymienić Nr. Nr. i odcinki obligacyj Pożyczki Narodowej, ponadto należy wyraźnie w podaniu zaznaczyć czy chodzi o sprzedaż czy też o zastaw obligacyj. Sprzedaż obligacyj dokonywana będzie po kursie 96 za 100 zł. imiennej wartości — zastaw po kursie 60 za 100 zł.

Sposób postępowania w wypadkach utraty obligacyj.

Wobec braku jednolitych przepisów prawnych o postępowaniu amortyzacyjnem, w razie utraty papierów wartościowych imiennych, okazało się koniecznem wydanie rozporządzenia, normującego tryb postępowania w sprawie utraconych (zagubionych, zniszczonych) obligacyj Pożyczki Narodowej. Koszty, związane z postępowaniem ustali Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 sierpnia 1934 r.

w sprawie utraconych obligacyj 6% pożyczki wewnętrznej.

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503), zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Właściciel utraconej obligacji Pożyczki Narodowej może wystąpić do Urzędu Długów Państwa z pisemnym wnioskiem o jej unieważnienie i wydanie mu obligacji nowej tejże wartości imiennej.

2) Za właściciela obligacji uważa się osobę, która w charakterze właściciela danej obligacji jest zapisana w ewidencji Urzędu Długów Państwa.

3) Wniosek o unieważnienie obligacji winien zawierać przedstawienie okoliczności, w jakich obligacja została utracona.

§ 2. 1) Po otrzymaniu wniosku, odpowiadającego wymogom postanowień § 1, Urząd Długów Państwa ogłasza w „Monitorze Polskim" dwukrotnie w odstępie tygodniowym o zgłoszeniu takiego wniosku, wzywając posiadacza lub inne osoby, roszczące sobie prawa do objętej wnioskiem obligacji, aby przed upływem trzech miesięcy od daty drugiego ogłoszenia okazali tę obligację Urzędowi Długów Państwa, lub też zgłosili przeciwko jej unieważnieniu umotywowany sprzeciw.

2) Jeżeli w ciągu terminu, ustanowionego w ustępie 1) niniejszego paragrafu, nikt nie zgłosi się z obligacją, ani nie wniesie sprzeciwu, Urząd Długów Państwa unieważni obligację, ogłosi o unieważnieniu jej w „Monitorze Polskim" i wyda wnioskodawcy nową obligację tejże wartości imiennej bez kuponów.

3) W razie zgłoszenia sprzeciwu strony będą odesłane na drogę sądową.

4) Wydana wzamian unieważnionej nowa obligacja będzie wystawiona na nazwisko subskrybenta obligacji unieważnionej, przyczem, o ile były dokonane przelewy, Urząd Długów Państwa stwierdzi z urzędu na nowej obligacji ostatni przelew; stwierdzenie powyższe zastępuje formalny przelew, dokonany za zgodą Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

§ 3. Koszty związane z unieważnieniem utraconej obligacji i wydaniem nowej ustali, Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej.

§ 4. Podania w sprawach, unormowanych niniejszem rozporządzeniem, wolne są od opłat stemplowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

SPIS RZECZY.

Str.

Od Redakcji 3
Przedmowa 5

DZIAŁ I.

Przepisy dotyczące wypuszczenia Pożyczki Narodowej 9

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5.9. 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej 9

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7.9. 1933 r. o wypuszczeniu 6% pożyczki wewnętrznej 11

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 2.10 1933 r. o wypełnieniu § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu dnia 7 września 1933 r. o wypuszczeniu 6% pożyczki wewnętrznej 12

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o podwyższeniu emisji pożyczki wewnętrznej 13

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 maja 1934 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 września 1933 r. o wypuszczeniu 6% pożyczki wewnętrznej 14

DZIAŁ II.

Przepisy w sprawie dopuszczalnych zmian osób subskrybentów oraz o wydawaniu obligacyj Pożyczki Narodowej 15

Zasady wydawania obligacyj 15

Przejmowanie subskrypcji Pożyczki Narodowej przez spadkobierców 16

Przejmowanie subskrypcji przez inne osoby 17

Wystawianie obligacyj na członków rodzin 18

Wystawianie obligacyj subskrybowanych przez zespoły 18

Odbiór obligacyj przez pełnomocników 19

DZIAŁ III.

Str.

Zasady obrotu i prawa zastawu obligacyj 21

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25.5 1934 r. o wydawaniu obligacyj 6% pożyczki wewnętrznej oraz o zasadach ich obrotu 21

Przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej na spłatę zobowiązań 22

Przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej przez zakłady ubezpieczeń tytułem wpłat na składki 26

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 5.7. 1934 r. L. D. 11564/3/34 w sprawie przyjmowania obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na podatek spadkowy i od darowizn 31

Przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja 32

DZIAŁ IV.

Zasady przelewu obligacyj i przepisy ogólne 34

Wzór odwrotnej strony obligacji i znaczku przelewowego 34

Ogólne przepisy o przelewach 35

Skup obligacyj 39

Sposób postępowania w wypadkach utraty obligacyj 40